ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER:

# ÆNDRINGER TIL TRAKTATEN OM DEN EUROPÆISKE UNION OG TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

*Artikel 1*

Traktaten om Den Europæiske Union ændres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel.

PRÆAMBEL

1) I præamblen foretages følgende ændringer:

a) Følgende tekst indsættes som anden betragtning:

»SOM HAR LADET SIG INSPIRERE af Europas kulturelle, religiøse og humanistiske arv, der er grundlaget for udviklingen af de universelle værdier: det enkelte menneskes ukrænkelige og umistelige rettigheder samt frihed, demokrati, lighed og retsstaten,«.

b) I syvende betragtning, der bliver ottende betragtning, erstattes ordene »denne traktat« med »denne traktat og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde«.

c) I ellevte betragtning, der bliver tolvte betragtning, erstattes ordene »denne traktat« med »denne traktat og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde«.

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

2) I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) Sidst i stk. 1 tilføjes følgende:

», som medlemsstaterne tildeler kompetencer for at nå deres fælles mål.«.

b) Stk. 3 affattes således:

»Unionens grundlag er denne traktat samt traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (i det følgende benævnt »traktaterne«). Disse to traktater har samme juridiske værdi. Unionen træder i stedet for og efterfølger Det Europæiske Fællesskab.«

3) Følgende artikel 1a indsættes:

»*Artikel 1a*

Unionen bygger på værdierne respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne, herunder rettigheder for personer, der tilhører mindretal. Dette er medlemsstaternes fælles værdigrundlag i et samfund præget af pluralisme, ikke-forskelsbehandling, tolerance, retfærdighed, solidaritet og ligestilling mellem kvinder og mænd.«

4) Artikel 2 affattes således:

»*Artikel 2*

1. Unionens mål er at fremme freden, sine værdier og befolkningernes velfærd.

2. Unionen giver borgerne et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed uden indre grænser, hvor der er fri bevægelighed for personer, kombineret med passende foranstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser, asyl, indvandring og forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet.

3. Unionen opretter et indre marked. Den arbejder for en bæredygtig udvikling i Europa baseret på en afbalanceret økonomisk vækst og prisstabilitet, en social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne, hvor der tilstræbes fuld beskæftigelse og sociale fremskridt, og et højt niveau for beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten. Den fremmer videnskabelige og teknologiske fremskridt.

Den bekæmper social udstødelse og forskelsbehandling og fremmer social retfærdighed og beskyttelse, ligestilling mellem kvinder og mænd, solidaritet mellem generationerne og beskyttelse af børns rettigheder.

Den fremmer økonomisk, social og territorial samhørighed og solidaritet mellem medlemsstaterne.

Den respekterer medlemsstaternes rige kulturelle og sproglige mangfoldighed og sikrer, at den europæiske kulturarv beskyttes og udvikles.

4. Unionen opretter en økonomisk og monetær union, der har euroen som valuta.

5. Unionen forsvarer og fremmer i forbindelserne med den øvrige verden sine værdier og interesser og bidrager til beskyttelsen af sine borgere. Den bidrager til fred, sikkerhed, bæredygtig udvikling af jorden, solidaritet og gensidig respekt folkene imellem, fri og fair handel, udryddelse af fattigdom og beskyttelse af menneskerettighederne, især børns rettigheder, samt nøje overholdelse og udvikling af folkeretten, herunder overholdelse af principperne i De Forenede Nationers pagt.

6. Unionen forfølger sine mål med passende midler inden for de beføjelser, der er tildelt den i traktaterne.«

5) Artikel 3 ophæves, og følgende artikel 3a indsættes:

»*Artikel 3a*

1. I overensstemmelse med artikel 3b forbliver beføjelser, der ikke er tildelt Unionen i traktaterne, hos medlemsstaterne.

2. Unionen respekterer medlemsstaternes lighed over for traktaterne samt deres nationale identitet, som den kommer til udtryk i deres grundlæggende politiske og forfatningsmæssige strukturer, herunder regionalt og lokalt selvstyre. Den respekterer deres centrale statslige funktioner, herunder sikring af statens territoriale integritet, opretholdelse af lov og orden samt beskyttelse af den nationale sikkerhed. Navnlig forbliver den nationale sikkerhed den enkelte medlemsstats eneansvar.

3. I medfør af princippet om loyalt samarbejde respekterer Unionen og medlemsstaterne hinanden og bistår hinanden ved gennemførelsen af de opgaver, der følger af traktaterne.

Medlemsstaterne træffer alle almindelige eller særlige foranstaltninger for at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af traktaterne eller af retsakter vedtaget af EU-institutionerne.

Medlemsstaterne bistår Unionen i gennemførelsen af dens opgaver og afholder sig fra at træffe foranstaltninger, der kan bringe virkeliggørelsen af Unionens mål i fare.«

6) Der indsættes en artikel 3b, som erstatter artikel 5 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

»*Artikel 3b*

1. Afgrænsningen af Unionens beføjelser er underlagt princippet om kompetencetildeling. Udøvelsen af Unionens beføjelser er underlagt nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

2. I medfør af princippet om kompetencetildeling handler Unionen kun inden for rammerne af de beføjelser, som medlemsstaterne har tildelt den i traktaterne, med henblik på at opfylde de mål, der er fastsat heri. Beføjelser, der ikke er tildelt Unionen i traktaterne, forbliver hos medlemsstaterne.

3. I medfør af nærhedsprincippet handler Unionen på de områder, der ikke hører ind under dens enekompetence, kun hvis og i det omfang målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne på centralt, regionalt eller lokalt plan, men på grund af den påtænkte handlings omfang eller virkninger bedre kan nås på EU-plan.

Unionens institutioner anvender nærhedsprincippet i overensstemmelse med protokollen om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. De nationale parlamenter sikrer, at nærhedsprincippet overholdes efter proceduren i denne protokol.

4. I medfør af proportionalitetsprincippet går indholdet og formen af Unionens handling ikke videre end nødvendigt for at nå målene i traktaterne.

Unionens institutioner anvender proportionalitetsprincippet i overensstemmelse med protokollen om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.«

7) Artikel 4 og 5 ophæves.

8) Artikel 6 affattes således:

»*Artikel 6*

1. Unionen anerkender de rettigheder, friheder og principper, der findes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder af 7. december 2000 som tilpasset den 12. december 2007 i Strasbourg, der har samme juridiske værdi som traktaterne.

Chartrets bestemmelser udvider ikke på nogen måde Unionens beføjelser som fastsat i traktaterne.

Rettighederne, frihederne og principperne i chartret skal fortolkes i overensstemmelse med de almindelige bestemmelser i chartrets afsnit VII vedrørende fortolkning og anvendelse af chartret og under behørigt hensyn til de forklaringer, der henvises til i chartret, og som anfører kilderne til disse bestemmelser.

2. Unionen tiltræder den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. Tiltrædelse af denne konvention ændrer ikke Unionens beføjelser som fastsat i traktaterne.

3. De grundlæggende rettigheder, som de er garanteret ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og som de følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner, udgør generelle principper i EU-retten.«

9) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) I hele artiklen erstattes ordene »samstemmende udtalelse« af »godkendelse«, henvisningen til overtrædelser af »principper i artikel 6, stk. 1« erstattes af en henvisning til overtrædelser af »de værdier, der er nævnt i artikel 1a«, ordene »denne traktat« erstattes af »traktaterne«, og ordet »Kommissionen« erstattes af »Europa-Kommissionen«.

b) I stk. 1, første afsnit, første punktum, udgår sidste passus », og rette passende henstillinger til denne medlemsstat«; sidste passus i sidste punktum »og det kan efter samme fremgangsmåde anmode uafhængige personer om inden for en rimelig frist at fremlægge en rapport om situationen i den pågældende medlemsstat« erstattes af »og det kan efter samme fremgangsmåde rette henstillinger til denne medlemsstat.«.

c) I stk. 2 erstattes ordene »Rådet kan i dets sammensætning af stats- og regeringschefer med enstemmighed« af »Det Europæiske Råd kan med enstemmighed«, og ordene »den pågældende medlemsstats regering« erstattes af »denne medlemsstat«.

d) Stk. 5 og 6 erstattes af følgende stykke:

»5. De afstemningsregler, der gælder for Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd og Rådet i forbindelse med anvendelsen af denne artikel, er fastsat i artikel 309 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.«

10) Følgende nye artikel 7a indsættes:

*»Artikel 7a*

1. Unionen udvikler særlige forbindelser med sine nabolande med henblik på at skabe et område med velstand og godt naboskab, der bygger på Unionens værdier og er kendetegnet ved tætte og fredelige forbindelser baseret på samarbejde.

2. Med henblik på stk. 1 kan Unionen indgå særlige aftaler med de berørte lande. Disse aftaler kan omfatte gensidige rettigheder og forpligtelser samt muligheden for fælles aktiviteter. Der holdes regelmæssigt samråd om aftalernes gennemførelse.«

11) Bestemmelserne i afsnit II indarbejdes i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab som ændret andetsteds, der bliver traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

DE DEMOKRATISKE PRINCIPPER

12) Afsnit II og artikel 8 erstattes af følgende nye overskrift og nye artikler 8-8 C:

»AFSNIT II

BESTEMMELSER OM DE DEMOKRATISKE PRINCIPPER

*Artikel 8*

Unionen respekterer i alle sine aktiviteter princippet om lighed mellem dens borgere, der nyder lige stor opmærksomhed fra EU-institutionernes, -organernes, -kontorernes og -agenturernes side. Enhver, der er statsborger i en medlemsstat, har unionsborgerskab. Unionsborgerskabet er et supplement til det nationale statsborgerskab og træder ikke i stedet for dette.

*Artikel 8 A*

1. Unionens funktionsmåde bygger på det repræsentative demokrati.

2. Borgerne repræsenteres direkte på EU-plan i Europa-Parlamentet.

Medlemsstaterne repræsenteres i Det Europæiske Råd af deres stats- eller regeringschef og i Rådet af deres regeringer, der selv er demokratisk ansvarlige enten over for deres nationale parlamenter eller over for deres borgere.

3. Enhver borger har ret til at deltage i Unionens demokratiske liv. Beslutningerne træffes så åbent som muligt og så tæt på borgerne som muligt.

4. Politiske partier på europæisk plan bidrager til at skabe en europæisk politisk bevidsthed og til at udtrykke unionsborgernes vilje.

*Artikel 8 B*

1. Institutionerne giver på passende måder borgere og repræsentative sammenslutninger mulighed for at give udtryk for deres opfattelser angående alle Unionens arbejdsområder og for at diskutere dem offentligt.

2. Institutionerne fører en åben, gennemsigtig og regelmæssig dialog med de repræsentative sammenslutninger og civilsamfundet.

3. Europa-Kommissionen foretager brede høringer af de berørte parter for at sikre sammenhæng og gennemsigtighed i Unionens handlinger.

4. Et antal unionsborgere på mindst en million, der kommer fra et betydeligt antal medlemsstater, kan tage initiativ til at opfordre Europa-Kommissionen til inden for rammerne af sine beføjelser at fremsætte et egnet forslag om spørgsmål, hvor en EU-retsakt efter borgernes opfattelse er nødvendig til gennemførelse af traktaterne.

De procedurer og betingelser, der er nødvendige for fremsættelsen af et sådant initiativ, fastlægges i overensstemmelse med artikel 21, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

*Artikel 8 C*

De nationale parlamenter bidrager aktivt til, at Unionen kan fungere tilfredsstillende:

a) De holdes orienteret af Unionens institutioner og får tilsendt udkast til EU's lovgivningsmæssige retsakter i overensstemmelse med protokollen om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union.

b) De sikrer, at nærhedsprincippet overholdes i overensstemmelse med procedurerne i protokollen om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

c) De deltager i forbindelse med området med frihed, sikkerhed og retfærdighed i mekanismer til evaluering af gennemførelsen af Unionens politikker på dette område i overensstemmelse med artikel 61 C i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og inddrages i den politiske kontrol med Europol og evalueringen af Eurojusts aktiviteter i overensstemmelse med artikel 69 G og 69 D i nævnte traktat.

d) De deltager i procedurer til revision af traktaterne i overensstemmelse med artikel 48 i denne traktat.

e) De underrettes om ansøgninger om medlemskab af Unionen i overensstemmelse med artikel 49 i denne traktat.

f) De deltager i det interparlamentariske samarbejde mellem de nationale parlamenter og med Europa-Parlamentet i overensstemmelse med protokollen om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union.«.

INSTITUTIONERNE

13) Bestemmelserne i afsnit III ophæves. Afsnit III erstattes af følgende nye overskrift:

»AFSNIT III

BESTEMMELSER OM INSTITUTIONERNE«.

14) Artikel 9 affattes således:

*»Artikel 9*

1. Unionen har en institutionel ramme, der tager sigte på at fremme dens værdier, at forfølge dens mål, at tjene dens, dens borgeres og medlemsstaternes interesser samt at sikre sammenhæng, effektivitet og kontinuitet i dens politikker og tiltag.

Unionens institutioner er:

— Europa-Parlamentet

— Det Europæiske Råd

— Rådet

— Europa-Kommissionen (i det følgende benævnt »Kommissionen«)

— Den Europæiske Unions Domstol

— Den Europæiske Centralbank

— Revisionsretten.

2. Hver institution handler inden for rammerne af de beføjelser, der er tildelt den ved traktaterne, og i overensstemmelse med de procedurer, betingelser og mål, der er fastsat i disse. Institutionerne samarbejder loyalt med hinanden.

3. Bestemmelserne om Den Europæiske Centralbank og Revisionsretten samt detaljerede bestemmelser om de øvrige institutioner findes i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

4. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen bistås af et økonomisk og socialt udvalg og et regionsudvalg med rådgivende funktioner.«

15) Følgende artikel 9 A indsættes:

»*Artikel 9 A*

1. Europa-Parlamentet udøver sammen med Rådet den lovgivende funktion og budgetfunktionen. Det udøver politiske kontrolfunktioner og rådgivende funktioner på de betingelser, der er fastsat i traktaterne. Det vælger Kommissionens formand.

2. Europa-Parlamentet består af repræsentanter for Unionens borgere. Antallet af medlemmer må ikke overstige 750 plus formanden. Borgerne repræsenteres degressivt proportionalt med en mindstetærskel på seks medlemmer for hver medlemsstat. Ingen medlemsstat tildeles mere end 96 pladser.

Det Europæiske Råd vedtager med enstemmighed på Europa-Parlamentets initiativ og med dettes godkendelse en afgørelse om Europa-Parlamentets sammensætning i overensstemmelse med principperne i første afsnit.

3. Europa-Parlamentets medlemmer vælges ved direkte almindelige, frie og hemmelige valg for en mandatperiode på fem år.

4. Europa-Parlamentet vælger sin formand og sit præsidium blandt sine medlemmer.«

16) Følgende artikel 9 B indsættes:

»*Artikel 9 B*

1. Det Europæiske Råd tilfører Unionen den fremdrift, der er nødvendig for dens udvikling, og fastlægger dens overordnede politiske retningslinjer og prioriteter. Det udøver ingen lovgivende funktioner.

2. Det Europæiske Råd består af medlemsstaternes stats- og regeringschefer samt af sin formand og Kommissionens formand. Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik deltager i dets arbejde.

3. Det Europæiske Råd træder sammen to gange hvert halvår efter indkaldelse fra sin formand. Når dagsordenen kræver det, kan hvert af Det Europæiske Råds medlemmer beslutte at lade sig bistå af en minister og for Kommissionens formands vedkommende af et medlem af Kommissionen. Når situationen kræver det, indkalder formanden til et ekstraordinært møde i Det Europæiske Råd.

4. Det Europæiske Råd træffer afgørelse ved konsensus, medmindre andet er fastsat i traktaterne.

5. Det Europæiske Råd vælger sin formand med kvalificeret flertal for en periode på to et halvt år med mulighed for genvalg en gang. Hvis formanden får forfald eller har begået en alvorlig forseelse, kan Det Europæiske Råd bringe hans eller hendes mandat til ophør efter samme procedure.

6. Det Europæiske Råds formand:

a) leder Det Europæiske Råds arbejde og giver det fremdrift

b) sikrer forberedelsen og kontinuiteten af Det Europæiske Råds arbejde i samarbejde med formanden for Kommissionen og på grundlag af arbejdet i Rådet for Almindelige Anliggender

c) bestræber sig på at fremme sammenhold og konsensus i Det Europæiske Råd

d) forelægger Europa-Parlamentet en rapport efter hvert møde i Det Europæiske Råd.

Det Europæiske Råds formand varetager i denne egenskab på sit niveau Unionens repræsentation udadtil på de områder, der hører under den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, uden at dette berører de beføjelser, der er tildelt Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik.

Det Europæiske Råds formand må ikke bestride et nationalt embede.«

17) Følgende artikel 9 C indsættes:

»*Artikel 9 C*

1. Rådet udøver sammen med Europa-Parlamentet den lovgivende funktion og budgetfunktionen. Det udøver politikformulerende og koordinerende funktioner på de betingelser, der er fastsat i traktaterne.

2. Rådet består af en repræsentant for hver medlemsstat på ministerniveau, der er beføjet til at forpligte regeringen i den medlemsstat, den pågældende repræsenterer, og til at udøve stemmeretten.

3. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, medmindre andet er fastsat i traktaterne.

4. Fra den 1. november 2014 defineres kvalificeret flertal som mindst 55 % af Rådets medlemmer, der omfatter mindst femten af disse og repræsenterer medlemsstater med tilsammen mindst 65 % af Unionens befolkning.

Et blokerende mindretal skal omfatte mindst fire rådsmedlemmer; er der ikke et sådant mindretal, anses det kvalificerede flertal for opnået.

De øvrige regler vedrørende kvalificeret flertal findes i artikel 205, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

5. De overgangsbestemmelser vedrørende definitionen af kvalificeret flertal, der gælder indtil den 31. oktober 2014, samt dem, der gælder mellem den 1. november 2014 og den 31. marts 2017, er fastlagt i protokollen om overgangsbestemmelser.

6. Rådet samles i forskellige sammensætninger, og listen over disse vedtages i overensstemmelse med artikel 201b i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Rådet for Almindelige Anliggender sikrer sammenhæng i de forskellige rådssammensætningers arbejde. Det forbereder Det Europæiske Råds møder og sørger for opfølgningen heraf sammen med formanden for Det Europæiske Råd og Kommissionen.

Rådet for Udenrigsanliggender fastlægger Unionens optræden udadtil på grundlag af strategiske retningslinjer fastlagt af Det Europæiske Råd og sikrer sammenhæng i Unionens indsats.

7. En komité af faste repræsentanter for medlemsstaternes regeringer har til opgave at forberede Rådets arbejde.

8. Rådets samlinger er offentlige, når det forhandler og stemmer om udkast til lovgivningsmæssige retsakter. Med henblik herpå er alle samlinger i Rådet opdelt i to dele, der vedrører henholdsvis forhandlinger om EU's lovgivningsmæssige retsakter og aktiviteter af ikke-lovgivningsmæssig karakter.

9. Formandskabet for rådssammensætningerne undtagen for Rådet for Udenrigsanliggender varetages af medlemsstaternes repræsentanter i Rådet på grundlag af en ordning med ligelig rotation på betingelser fastsat i overensstemmelse med artikel 201b i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.«

18) Følgende artikel 9 D indsættes:

»*Artikel 9 D*

1. Kommissionen fremmer Unionens almene interesser og tager passende initiativer med henblik herpå. Den drager omsorg for gennemførelsen af traktaterne og af de foranstaltninger, der vedtages af institutionerne på grundlag heraf. Den fører tilsyn med gennemførelsen af EU-retten under Den Europæiske Unions Domstols kontrol. Den gennemfører budgettet og forvalter programmerne. Den udøver koordinerings-, gennemførelses- og forvaltningsfunktioner på de betingelser, der er fastsat i traktaterne. Bortset fra den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og de øvrige tilfælde, der er nævnt i traktaterne, varetager den Unionens repræsentation udadtil. Den er initiativtager til Unionens årlige og flerårige programmering med henblik på indgåelse af interinstitutionelle aftaler.

2. EU's lovgivningsmæssige retsakter kan kun vedtages på forslag af Kommissionen, medmindre andet er fastsat i traktaterne. Andre retsakter vedtages på forslag af Kommissionen, når dette er fastsat i traktaterne.

3. Kommissionens tjenesteperiode er fem år.

Kommissionens medlemmer vælges under hensyn til deres almindelige duelighed og europæiske engagement blandt personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig.

Kommissionen udfører sine opgaver i fuldkommen uafhængighed. Kommissionens medlemmer må hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering, nogen institution, noget andet organ eller nogen anden organisation, jf. dog artikel 9 E, stk. 2. De afholder sig fra enhver handling, der er uforenelig med deres hverv eller udførelsen af deres opgaver.

4. Den Kommission, der udnævnes mellem datoen for Lissabontraktatens ikrafttrædelse og den 31. oktober 2014, skal bestå af en statsborger fra hver medlemsstat, herunder formanden for Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, der skal være en af dens næstformænd.

5. Fra den 1. november 2014 skal Kommissionen bestå af et antal medlemmer, herunder formanden for Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, der svarer til to tredjedele af antallet af medlemsstater, medmindre Det Europæiske Råd med enstemmighed beslutter at ændre dette antal.

Kommissionens medlemmer vælges blandt medlemsstaternes statsborgere på grundlag af en ordning med en strengt ligelig rotation mellem medlemsstaterne, der gør det muligt at afspejle den demografiske og geografiske spredning i samtlige medlemsstater. Denne ordning fastsættes med enstemmighed af Det Europæiske Råd i overensstemmelse med artikel 211a i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

6. Formanden for Kommissionen:

a) fastlægger retningslinjerne for Kommissionens udøvelse af sine hverv

b) træffer afgørelse om Kommissionens interne organisation for at sikre, at den optræder sammenhængende, effektivt og som et kollegium

c) udnævner næstformænd, bortset fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, blandt Kommissionens medlemmer.

Medlemmer af Kommissionen træder tilbage, hvis formanden anmoder herom. Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik træder tilbage efter proceduren i artikel 9 E, stk. 1, hvis formanden anmoder herom.

7. Under hensyntagen til valget til Europa-Parlamentet og efter passende høringer foreslår Det Europæiske Råd med kvalificeret flertal Europa-Parlamentet en kandidat til posten som formand for Kommissionen. Denne kandidat vælges af Europa-Parlamentet med et flertal af dets medlemmer. Hvis denne kandidat ikke opnår et sådant flertal, foreslår Det Europæiske Råd med kvalificeret flertal inden en måned en ny kandidat, der vælges af Europa-Parlamentet efter samme procedure.

Rådet vedtager efter fælles overenskomst med den valgte formand listen over de øvrige personer, som det foreslår udnævnt til medlemmer af Kommissionen. De udvælges på grundlag af medlemsstaternes forslag i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i stk. 3, andet afsnit, og stk. 5, andet afsnit.

Formanden, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og de øvrige medlemmer af Kommissionen skal godkendes samlet ved en afstemning i Europa-Parlamentet. På grundlag af denne godkendelse udnævnes Kommissionen af Det Europæiske Råd, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

8. Kommissionen er samlet ansvarlig over for Europa-Parlamentet. Europa-Parlamentet kan vedtage et mistillidsvotum til Kommissionen efter artikel 201 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Hvis der vedtages et sådant mistillidsvotum, skal medlemmerne af Kommissionen samlet nedlægge deres hverv, og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik skal nedlægge sit hverv i Kommissionen.«

19) Følgende nye artikel 9 E indsættes:

»*Artikel 9 E*

1. Det Europæiske Råd udnævner Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik med kvalificeret flertal og med samtykke fra Kommissionens formand. Det Europæiske Råd kan bringe hans eller hendes tjenesteperiode til ophør efter samme procedure.

2. Den højtstående repræsentant varetager Unionens fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Den højtstående repræsentant bidrager med sine forslag til udformningen af denne politik og gennemfører den som Rådets bemyndigede. Det samme gælder den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik.

3. Den højtstående repræsentant er formand for Rådet for Udenrigsanliggender.

4. Den højtstående repræsentant er en af Kommissionens næstformænd. Den højtstående repræsentant påser, at der er sammenhæng i Unionens optræden udadtil. Den højtstående repræsentant varetager i Kommissionen de ansvarsområder, Kommissionen har med hensyn til eksterne forbindelser, samt koordineringen af de andre aspekter af Unionens optræden udadtil. I forbindelse med varetagelsen af disse ansvarsområder i Kommissionen og kun med hensyn til disse er den højtstående repræsentant underlagt de procedurer, der gælder for Kommissionen, for så vidt dette er i overensstemmelse med stk. 2 og 3.«

20) Følgende artikel 9 F indsættes:

»*Artikel 9 F*

1. Den Europæiske Unions Domstol omfatter Domstolen, Retten og et antal specialretter. Den sikrer overholdelse af lov og ret ved fortolkningen og anvendelsen af traktaterne.

Medlemsstaterne tilvejebringer den nødvendige adgang til domstolsprøvelse for at sikre en effektiv retsbeskyttelse på de områder, der er omfattet af EU-retten.

2. Domstolen består af en dommer fra hver medlemsstat. Den bistås af generaladvokater.

Retten består af mindst en dommer fra hver medlemsstat.

Til dommere og generaladvokater ved Domstolen og dommere ved Retten vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som opfylder betingelserne i artikel 223 og 224 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. De udnævnes af medlemsstaternes regeringer ved fælles overenskomst for et tidsrum af seks år. Afgående dommere og generaladvokater kan genudnævnes.

3. Den Europæiske Unions Domstol træffer afgørelse i henhold til traktaterne:

a) i sager anlagt af en medlemsstat, en institution eller fysiske eller juridiske personer

b) i præjudicielle spørgsmål efter anmodning fra de nationale domstole om fortolkning af EU-retten eller om gyldigheden af retsakter vedtaget af institutionerne

c) i de øvrige tilfælde, der er nævnt i traktaterne.«

21) Bestemmelserne i afsnit IV indarbejdes i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab som ændret andetsteds.

FORSTÆRKET SAMARBEJDE

22) Afsnit IV får afsnit VII's overskrift, nemlig »BESTEMMELSER OM FORSTÆRKET SAMARBEJDE«, og artikel 27 A-27 E, artikel 40-40 B og artikel 43-45 erstattes af følgende artikel 10, som også erstatter artikel 11 og artikel 11 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Disse artikler erstattes ligeledes af artikel 280 A-280 I i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som nævnt nedenfor i artikel 2, nr. 278), i nærværende traktat:

»*Artikel 10*

1. Medlemsstater, der ønsker at indføre et forstærket indbyrdes samarbejde inden for rammerne af Unionens ikke-eksklusive kompetencer, kan anvende Unionens institutioner og udøve disse kompetencer ved anvendelse af de relevante bestemmelser i traktaterne med de begrænsninger og efter de procedurer, der er fastsat i denne artikel og i artikel 280 A-280 I i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Et forstærket samarbejde tager sigte på at fremme Unionens mål, beskytte dens interesser og styrke integrationsprocessen. Det er til enhver tid åbent for alle medlemsstater i overensstemmelse med artikel 280 C i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

2. Afgørelsen om bemyndigelse til et forstærket samarbejde vedtages af Rådet som en sidste udvej, når det fastslår, at de hermed tilstræbte mål ikke kan nås inden for en rimelig frist af Unionen som helhed, og på den betingelse, at mindst ni medlemsstater deltager deri. Rådet træffer afgørelse efter proceduren i artikel 280 D i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

3. Alle Rådets medlemmer kan deltage i dets forhandlinger, men kun medlemmer af Rådet, som repræsenterer medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde, deltager i afstemningen. Afstemningsreglerne findes i artikel 280 E i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

4. Retsakter, der vedtages inden for rammerne af et forstærket samarbejde, er kun bindende for de deltagende medlemsstater. De betragtes ikke som gældende ret, der skal accepteres af stater, der søger om optagelse i Unionen.«

23) Overskriften til afsnit V affattes således: »ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM UNIONENS OPTRÆDEN UDADTIL OG SÆRLIGE BESTEMMELSER OM DEN FÆLLES UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITIK«.

ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM UNIONENS OPTRÆDEN UDADTIL

24) Følgende nye kapitel 1 og nye artikler 10 A og 10 B indsættes:

»KAPITEL 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM UNIONENS OPTRÆDEN UDADTIL

*Artikel 10 A*

1. Unionens optræden på den internationale scene bygger på de principper, der har ligget til grund for dens egen oprettelse, udvikling og udvidelse, og som den tilstræber at fremme i den øvrige verden: demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettighedernes og de grundlæggende rettigheders universalitet og udelelighed, respekt for den menneskelige værdighed, principperne om lighed og solidaritet samt respekt for grundsætningerne i De Forenede Nationers pagt og folkeretten.

Unionen bestræber sig på at udvikle forbindelser og skabe partnerskaber med tredjelande samt internationale, regionale eller globale organisationer, der er enige i de i første afsnit nævnte principper. Den vil fremme multilaterale løsninger på fælles problemer, især inden for De Forenede Nationers rammer.

2. Unionen fastlægger og gennemfører fælles politikker og tiltag og arbejder for en høj grad af samarbejde på alle områder i tilknytning til internationale forbindelser med henblik på:

a) at værne om sine værdier og grundlæggende interesser samt sin sikkerhed, uafhængighed og integritet

b) at konsolidere og styrke demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettigheder og folkerettens principper

c) at bevare freden, forebygge konflikter og styrke den internationale sikkerhed i overensstemmelse med formålene og grundsætningerne i De Forenede Nationers pagt samt principperne i Helsingforsslutakten og målene i Parischartret, herunder de principper og de mål, der vedrører de ydre grænser

d) at fremme en bæredygtig udvikling i økonomisk, social og miljømæssig henseende i udviklingslandene med det hovedformål at udrydde fattigdommen

e) at tilskynde til alle landes integration i den internationale økonomi, herunder gennem gradvis afskaffelse af hindringer for international handel

f) at bidrage til udarbejdelsen af internationale foranstaltninger med henblik på at beskytte og forbedre miljøkvaliteten og en bæredygtig forvaltning af de globale naturressourcer med det formål at sikre bæredygtig udvikling

g) at bistå befolkninger, lande og regioner, der står over for naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer, og

h) at fremme et internationalt system, der bygger på stærkere multilateralt samarbejde og god global styring.

3. Unionen respekterer de principper og forfølger de mål, der er nævnt i stk. 1 og 2, i forbindelse med udarbejdelsen og gennemførelsen af sin optræden udadtil på de forskellige områder, der er omfattet af dette afsnit og af femte del af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, samt af de øvrige politikker for så vidt angår deres eksterne aspekter.

Unionen påser, at der er sammenhæng mellem de forskellige områder inden for dens optræden udadtil og mellem disse og dens øvrige politikker. Rådet og Kommissionen, der bistås af Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, sikrer denne sammenhæng og samarbejder i den henseende.

*Artikel 10 B*

1. Det Europæiske Råd fastlægger Unionens strategiske interesser og mål på grundlag af de principper og mål, der er nævnt i artikel 10 A.

Det Europæiske Råds afgørelser om Unionens strategiske interesser og mål vedrører såvel den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik som andre områder i forbindelse med Unionens optræden udadtil. De kan vedrøre Unionens forbindelser med et land eller et område eller have en tematisk tilgang. De indeholder bestemmelser om varighed samt om de midler, der skal stilles til rådighed af Unionen og medlemsstaterne.

Det Europæiske Råd træffer afgørelse med enstemmighed efter en henstilling fra Rådet, som dette vedtager efter de nærmere bestemmelser, der er fastsat for hvert område. Det Europæiske Råds afgørelser gennemføres i overensstemmelse med procedurerne i traktaterne.

2. Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen kan, for så vidt angår henholdsvis den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og andre områder i forbindelse med Unionens optræden udadtil, forelægge Rådet fælles forslag.«

DEN FÆLLES UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITIK

25) Følgende overskrifter indsættes:

»KAPITEL 2

SÆRLIGE BESTEMMELSER OM DEN FÆLLES UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITIK

1. AFDELING

FÆLLES BESTEMMELSER«.

26) Følgende nye artikel 10 C indsættes:

»*Artikel 10 C*

Unionens optræden på den internationale scene i henhold til dette kapitel bygger på principperne i, forfølger målene i og varetages i overensstemmelse med de almindelige bestemmelser om Unionens optræden udadtil, der er fastlagt i kapitel 1.«

27) I artikel 11 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 erstattes af følgende to stykker:

»1. Unionens kompetence inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik omfatter alle udenrigspolitiske områder samt alle spørgsmål vedrørende Unionens sikkerhed, herunder gradvis udformning af en fælles forsvarspolitik, der kan føre til et fælles forsvar.

Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik er underlagt særlige regler og procedurer. Den fastlægges og gennemføres af Det Europæiske Råd og Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed, medmindre andet er fastsat i traktaterne. Vedtagelse af lovgivningsmæssige retsakter er udelukket. Denne politik gennemføres af Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og af medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne. Europa-Parlamentets og Kommissionens specifikke rolle på dette område er fastlagt i traktaterne. Den Europæiske Unions Domstol har ingen kompetence med hensyn til disse bestemmelser, bortset fra dens kompetence til at kontrollere overholdelsen af artikel 25b i denne traktat og prøve lovligheden af visse afgørelser, jf. artikel 240a, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

2. Inden for rammerne af principperne og målene for Unionens optræden udadtil varetager, fastlægger og gennemfører denne en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, der bygger på udvikling af gensidig politisk solidaritet mellem medlemsstaterne, fastlæggelse af spørgsmål af almen interesse og opnåelse af en stadig stigende konvergens i medlemsstaternes optræden.«

b) Stk. 2, der omnummereres til stk. 3, ændres således:

i) Sidst i første afsnit tilføjes følgende:

»og respekterer Unionens indsats på dette område.«

ii) Tredje afsnit affattes således: »Rådet og den højtstående repræsentant påser, at disse principper overholdes.«

28) Artikel 12 affattes således:

»*Artikel 12*

Unionen varetager den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik ved:

a) at fastlægge de overordnede retningslinjer

b) at vedtage afgørelser, der fastlægger:

i) de aktioner, der skal gennemføres af Unionen

ii) de holdninger, der skal indtages af Unionen

iii) de nærmere bestemmelser for gennemførelsen af de afgørelser, der vedrører nr. i) og ii)

og

c) at styrke det systematiske samarbejde mellem medlemsstaterne om deres politik.«

29) I artikel 13 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 erstattes ordene »fastlægger principperne og de overordnede retningslinjer« af »definerer Unionens strategiske interesser og fastlægger målene og de overordnede retningslinjer«, og der tilføjes følgende punktum: »Det vedtager de nødvendige afgørelser.«; der tilføjes følgende afsnit:

»Hvis den internationale udvikling kræver det, indkalder formanden for Det Europæiske Råd til et ekstraordinært møde i Det Europæiske Råd med henblik på at definere de strategiske linjer for Unionens politik i forhold til denne udvikling.«

b) Stk. 2 udgår, og stk. 3 omnummereres til stk. 2. Første afsnit affattes således: »Rådet udformer den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og træffer de afgørelser, der er nødvendige for fastlæggelsen og iværksættelsen af denne politik på grundlag af de overordnede retningslinjer og de strategiske linjer, som Det Europæiske Råd har fastlagt.« Andet afsnit udgår. I tredje afsnit, der bliver andet afsnit, erstattes ordene »Rådet påser« af »Rådet og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerheds-politik påser ...«.

c) Følgende nye stykke tilføjes:

»3. Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik gennemføres af den højtstående repræsentant og medlemsstaterne under anvendelse af nationale midler og Unionens midler.«

30) Følgende nye artikel 13a indsættes:

*»Artikel 13a*

1. Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, der er formand for Rådet for Udenrigsanliggender, bidrager med sine forslag til udarbejdelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og sikrer gennemførelsen af de afgørelser, der vedtages af Det Europæiske Råd og Rådet.

2. Den højtstående repræsentant repræsenterer Unionen i anliggender vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Den højtstående repræsentant fører på Unionens vegne den politiske dialog med tredjeparter og udtrykker Unionens holdning i internationale organisationer og på internationale konferencer.

3. Under udøvelsen af sit hverv bistås den højtstående repræsentant af en tjeneste for EU's optræden udadtil. Denne tjeneste arbejder sammen med medlemsstaternes diplomatiske tjenester og omfatter tjenestemænd fra relevante tjenestegrene i Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen samt udstationeret personale fra medlemsstaternes nationale diplomatiske tjenester. Rådet fastsætter ved en afgørelse, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere. Rådet træffer afgørelse på forslag af den højtstående repræsentant efter høring af Europa-Parlamentet og efter Kommissionens godkendelse.«.

31) I artikel 14 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 erstattes de to første punktummer af følgende punktum: »Hvis en international situation kræver en operationel aktion fra Unionens side, vedtager Rådet de nødvendige afgørelser.«

b) Stk. 2 bliver andet afsnit i stk. 1, og de følgende stykker omnummereres i overensstemmelse hermed. I første punktum erstattes ordene »for en fælles aktion« af »for en sådan afgørelse«, og ordet »aktion« erstattes af »afgørelse«. Sidste punktum udgår.

c) I stk. 3, der omnummereres til stk. 2, erstattes ordene »Fælles aktioner« af »De i stk. 1 nævnte afgørelser«.

d) Det nuværende stk. 4 udgår, og de følgende stykker omnummereres i overensstemmelse hermed.

e) I første punktum i stk. 5, der omnummereres til stk. 3, erstattes ordene »i forbindelse med en fælles aktion forudsætter, at der sker underretning derom så betids,« af »i henhold til en afgørelse som nævnt i stk. 1 meddeles af den berørte medlemsstat i så god tid,«.

f) I første punktum i stk. 6, der omnummereres til stk. 4, erstattes ordene »foreligger der ikke nogen rådsafgørelse,« af »revideres rådsafgørelsen som nævnt i stk. 1 ikke,« og ordene »for den fælles aktion« erstattes af »for denne afgørelse«.

g) I stk. 7, der omnummereres til stk. 5, erstattes ordene »fælles aktion« i første punktum af »afgørelse efter denne artikel«, og ordet »aktionen« i andet punktum erstattes af »den i stk. 1 nævnte afgørelse«.

32) I artikel 15 erstattes de indledende ord: »Rådet vedtager fælles holdninger. Fælles holdninger fastlægger« af »Rådet vedtager afgørelser, der fastlægger«, og de sidste ord »de fælles holdninger« erstattes af »Unionens holdninger«.

33) Der indsættes følgende artikel 15a, der affattes som artikel 22, dog med følgende ændringer:

a) I stk. 1 erstattes ordene »Enhver medlemsstat eller Kommissionen kan forelægge Rådet« af »Enhver medlemsstat, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik eller den højtstående repræsentant med støtte fra Kommissionen kan forelægge Rådet«, og ordene »fremsætte forslag for Rådet« erstattes af »forelægge det henholdsvis initiativer eller forslag«.

b) I stk. 2 erstattes ordene »indkalder formandskabet« af »indkalder den højtstående repræsentant«, og ordene »eller på anmodning af Kommissionen eller en medlemsstat« erstattes af »eller på anmodning af en medlemsstat«.

34) Der indsættes følgende artikel 15b, der affattes som artikel 23, dog med følgende ændringer:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således: »Afgørelser i henhold til dette kapitel vedtages af Det Europæiske Råd og Rådet med enstemmighed, medmindre andet er fastsat i dette kapitel. Der kan ikke vedtages lovgivningsmæssige retsakter.«, og sidste punktum i andet afsnit i stk. 1 affattes således: »Hvis de medlemmer af Rådet, der på denne måde knytter en erklæring til deres stemmeundladelse, udgør mindst en tredjedel af medlemsstaterne med tilsammen mindst en tredjedel af Unionens befolkning, er afgørelsen ikke vedtaget.«

b) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Første led erstattes af følgende to led:

»— når det vedtager afgørelser, der fastlægger en EU-aktion eller en EU-holdning på grundlag af en afgørelse truffet af Det Europæiske Råd vedrørende Unionens strategiske interesser og mål som nævnt i artikel 10 B, stk. 1

— når det vedtager en afgørelse, der fastlægger en EU-aktion eller en EU-holdning, på forslag af Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik efter en specifik anmodning fra Det Europæiske Råd fremsat på dettes eget initiativ eller på initiativ af den højtstående repræsentant«.

ii) I andet led, der bliver tredje led, erstattes ordene »en fælles aktion eller en fælles holdning« af »en afgørelse, der fastlægger en EU-aktion eller en EU-holdning«.

iii) I andet afsnit, første punktum, erstattes ordet »vigtige« af »vitale«; sidste punktum erstattes af følgende passus: »Den højtstående repræsentant søger i tæt samråd med den pågældende medlemsstat at opnå en løsning, som den kan acceptere. Hvis der ikke opnås et resultat, kan Rådet med kvalificeret flertal anmode om, at sagen henvises til Det Europæiske Råd med henblik på en enstemmig afgørelse.«

iv) Tredje afsnit erstattes af følgende nye stk. 3, sidste afsnit bliver stk. 4, og stk. 3 omnummereres til stk. 5:

»3. Det Europæiske Råd kan med enstemmighed vedtage en afgørelse om, at Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal i andre tilfælde end dem, der er nævnt i stk. 2.«

c) I det afsnit, der bliver stk. 4, erstattes ordene »Dette stykke gælder ikke« af »Stk. 2 og 3 gælder ikke«.

35) I artikel 16 foretages følgende ændringer:

a) Ordene »orienterer hinanden og« udgår, ordene »i Rådet« erstattes af »i Det Europæiske Råd og i Rådet« og ordene »med henblik på at sikre, at Unionen udøver sin indflydelse så effektivt som muligt gennem en samordnet og konvergent optræden« erstattes af »med henblik på at fastlægge en fælles tilgang«.

b) Følgende tilføjes efter første punktum: »Den enkelte medlemsstat konsulterer, før den træffer foranstaltninger på den internationale scene eller indgår forpligtelser, der kan berøre Unionens interesser, de øvrige medlemsstater i Det Europæiske Råd eller i Rådet. Medlemsstaterne sikrer gennem en konvergent optræden, at Unionen kan gøre sine interesser og værdier gældende på den internationale scene. Medlemsstaterne er indbyrdes solidariske.«

c) Følgende to stykker tilføjes:

»Når Det Europæiske Råd eller Rådet har fastlagt en fælles EU-tilgang i henhold til stk. 1, samordner Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerheds-politik og medlemsstaternes udenrigsministre deres aktiviteter i Rådet.

Medlemsstaternes diplomatiske missioner og Unionens delegationer i tredjelande og ved internationale organisationer samarbejder indbyrdes og bidrager til udformningen og iværksættelsen af den fælles tilgang.«

36) Artikel 17 bliver artikel 28 A og ændres som angivet i nr. 49) nedenfor.

37) I artikel 18 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1-4 udgår.

b) I stk. 5, der ikke nummereres, erstattes ordene », når det skønner det nødvendigt,« af »på forslag af Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik«, og der tilføjes til slut følgende punktum: »Den særlige repræsentant udøver sit mandat under den højtstående repræsentants myndighed.«

38) I artikel 19 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1, første og andet afsnit, erstattes ordene »de fælles holdninger« af »Unionens holdninger«, og sidst i første afsnit tilføjes følgende punktum: »Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik varetager tilrettelæggelsen af denne samordning.«

b) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit affattes således: »I overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, skal de medlemsstater, der er repræsenteret i internationale organisationer eller på internationale konferencer, hvor ikke alle medlemsstaterne er repræsenteret, holde disse samt den højtstående repræsentant underrettet om alle spørgsmål af fælles interesse.«

ii) I andet afsnit, første punktum, indsættes ordene »samt den højtstående repræsentant« efter »de øvrige medlemsstater«; i andet punktum udgår ordet »faste«, mens den anden ændring ikke vedrører den danske udgave.

iii) Følgende nye tredje afsnit tilføjes:

»Når Unionen har fastlagt en holdning til et emne på dagsordenen for De Forenede Nationers Sikkerhedsråd, anmoder de medlemsstater, der sidder i Sikkerhedsrådet, om, at den højtstående repræsentant indbydes til at fremlægge Unionens holdning.«

39) I artikel 20 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 erstattes ordene »Kommissionens delegationer« af »Unionens delegationer«, og ordene »fælles holdninger og fælles aktioner, som Rådet har vedtaget, overholdes og iværksættes« af »afgørelser om fastlæggelse af EU-holdninger og -aktioner, der er vedtaget i medfør af dette kapitel, overholdes og iværksættes«.

b) I stk. 2 erstattes ordene »oplysninger, foretage fælles vurderinger« af »oplysninger og foretage fælles vurderinger«, og ordene »... og bidrage til iværksættelsen af bestemmelserne i artikel 20 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab« udgår.

c) Følgende nye stykke tilføjes:

»De bidrager til iværksættelsen af unionsborgernes ret til beskyttelse på tredjelandes område, jf. artikel 17, stk. 2, litra c), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, samt af foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 20 i nævnte traktat.«

40) I artikel 21 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik hører regelmæssigt Europa-Parlamentet om de vigtigste aspekter og grundlæggende valg i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik og underretter det om udviklingen i disse politikker. Den højtstående repræsentant påser, at der tages behørigt hensyn til Europa-Parlamentets synspunkter. De særlige repræsentanter kan inddrages i underretningen af Europa-Parlamentet.«

b) I stk. 2, første punktum, indsættes til sidst ordene »og den højtstående repræsentant«; i andet punktum erstattes ordene »en gang om året« af »to gange om året«, og ordene », herunder den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik.« indsættes til sidst.

41) Artikel 22 bliver artikel 15a; artiklen ændres som angivet ovenfor i nr. 33).

42) Artikel 23 bliver artikel 15b; artiklen ændres som angivet ovenfor i nr. 34).

43) Artikel 24 affattes således:

»*Artikel 24*

Unionen kan indgå aftaler med en eller flere stater eller internationale organisationer på de områder, der hører under dette kapitel.«

44) I artikel 25 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1, første punktum, erstattes henvisningen til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab af en henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og ordene », på foranledning af Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik« indsættes efter »... på dettes foranledning«; i andet punktum erstattes ordene »... med forbehold af formandskabets og Kommissionens beføjelser« af »med forbehold af den højtstående repræsentants beføjelser«.

b) Stk. 2 affattes således: »Inden for dette kapitels område varetager Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité under Rådets og den højtstående repræsentants ansvar den politiske kontrol med og den strategiske ledelse af krisestyringsoperationer som omhandlet i artikel 28 B.«

c) I stk. 3 udgår ordene », dog med forbehold af artikel 47«.

45) Artikel 26 og 27 ophæves. Følgende to artikler, artikel 25a og artikel 25b indsættes, idet artikel 25b erstatter artikel 47:

»*Artikel 25a*

I overensstemmelse med artikel 16 B i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde vedtager Rådet uanset stk. 2 heri en afgørelse, der fastsætter regler for beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med medlemsstaternes behandling af personoplysninger under udøvelse af aktiviteter, der er omfattet dette kapitel, samt regler for den frie udveksling af disse oplysninger. Overholdelsen af disse regler kontrolleres af uafhængige myndigheder.

*Artikel 25b*

Gennemførelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik berører ikke anvendelsen af institutionernes procedurer og omfanget af deres beføjelser som fastsat i traktaterne med henblik på udøvelsen af Unionens kompetencer i artikel 2 B-2 E i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

På samme måde berører gennemførelsen af politikkerne i disse artikler ikke anvendelsen af institutionernes procedurer og omfanget af deres beføjelser som fastsat i traktaterne med henblik på udøvelsen af Unionens kompetencer i henhold til dette kapitel.«

46) Artikel 27 A-27 E om forstærket samarbejde erstattes af artikel 10 i overensstemmelse med nr. 22) ovenfor.

47) I artikel 28 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 udgår, og de følgende stykker omnummereres i overensstemmelse hermed; i hele artiklen erstattes ordene »De Europæiske Fællesskabers« af »Unionens«.

b) I stk. 2, der omnummereres til stk. 1, erstattes ordene »bestemmelserne vedrørende de områder, der er omfattet af dette traktatafsnit,« af »iværksættelsen af dette kapitel«.

c) I første afsnit i stk. 3, der omnummereres til stk. 2, erstattes ordene »iværksættelse af de pågældende bestemmelser« af »iværksættelsen af dette kapitel«.

d) Følgende nye stk. 3 tilføjes, og stk. 4 udgår:

»3. Rådet vedtager en afgørelse om indførelse af særlige procedurer for at sikre hurtig adgang til bevillinger på Unionens budget til hastefinansiering af initiativer som led i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, navnlig forberedende aktiviteter i forbindelse med en opgave som omhandlet i artikel 28 A, stk. 1, og artikel 28 B. Det træffer afgørelse efter høring af Europa-Parlamentet.

Forberedende aktiviteter i forbindelse med opgaver som nævnt i artikel 28 A, stk. 1, og artikel 28 B, der ikke opføres på Unionens budget, finansieres af en opstartsfond, der består af bidrag fra medlemsstaterne.

Rådet vedtager med kvalificeret flertal på forslag af Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik afgørelser til fastlæggelse af:

a) de nærmere bestemmelser for oprettelse og finansiering af opstartsfonden, navnlig de finansielle midler, der tildeles fonden

b) de nærmere bestemmelser for forvaltning af opstartsfonden

c) de nærmere bestemmelser for finansiel kontrol.

Når den opgave, der påtænkes i overensstemmelse med artikel 28 A, stk. 1, og artikel 28 B, ikke kan opføres på Unionens budget, bemyndiger Rådet den højtstående repræsentant til at anvende denne fond. Den højtstående repræsentant aflægger rapport til Rådet om udøvelsen af dette mandat.«

DEN FÆLLES SIKKERHEDS- OG FORSVARSPOLITIK

48) Følgende nye afdeling 2 indsættes:

»2. AFDELING

BESTEMMELSER OM DEN FÆLLES SIKKERHEDS- OG FORSVARSPOLITIK.«

49) Der indsættes følgende artikel 28 A, der affattes som artikel 17, dog med følgende ændringer:

a) Følgende nye stk. 1 indsættes, og det følgende stykke omnummereres til stk. 2:

»1. Den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik udgør en integrerende del af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Den sikrer Unionen en operationel kapacitet, der gør brug af civile og militære midler. Unionen kan anvende disse i forbindelse med opgaver uden for Unionens område med henblik på fredsbevarelse, konfliktforebyggelse og styrkelse af den internationale sikkerhed i overensstemmelse med principperne i De Forenede Nationers pagt. Udførelsen af disse hverv bygger på kapaciteter tilvejebragt af medlemsstaterne.«

b) Stk. 1, omnummereret til stk. 2, ændres således:

i) Første afsnit affattes således:

»2. Den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik omfatter gradvis udformning af en fælles EU-forsvarspolitik. Denne vil føre til et fælles forsvar, når Det Europæiske Råd med enstemmighed træffer afgørelse herom. Det henstiller i så fald til medlemsstaterne, at de vedtager en sådan afgørelse i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.«

ii) I andet afsnit erstattes ordene »i denne artikels betydning« af »i denne afdelings betydning«.

iii) Tredje afsnit udgår.

c) De nuværende stykker 2, 3, 4 og 5 erstattes af følgende stk. 3-7:

»3. Medlemsstaterne stiller civil og militær kapacitet til rådighed for Unionen til gennemførelse af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik med henblik på at bidrage til opfyldelsen af de mål, Rådet har opstillet. De medlemsstater, der opretter multinationale styrker i fællesskab, kan ligeledes stille disse styrker til rådighed for den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik.

Medlemsstaterne forpligter sig til gradvis at forbedre deres militære kapacitet. Agenturet for Udvikling af Forsvarskapaciteter, Forskning, Anskaffelse og Forsvarsmateriel (i det følgende benævnt »Det Europæiske Forsvarsagentur«) klarlægger de operationelle behov, fremmer foranstaltninger til opfyldelse heraf, bidrager til at påpege og eventuelt

iværksætte alle hensigtsmæssige foranstaltninger til styrkelse af forsvarssektorens industrielle og teknologiske basis, deltager i udformningen af en europæisk kapacitets- og forsvarsmaterielpolitik og bistår Rådet med at evaluere forbedringen af den militære kapacitet.

4. Afgørelser om den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, herunder afgørelser om iværksættelse af en opgave som omhandlet i denne artikel, vedtages af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik eller på initiativ af en medlemsstat. Den højtstående repræsentant kan, eventuelt sammen med Kommissionen, stille forslag om anvendelse af både nationale midler og EU-instrumenter.

5. Rådet kan overdrage gennemførelsen af en opgave på EU-plan til en gruppe af medlemsstater med henblik på at bevare Unionens værdier og tjene dens interesser. Gennemførelsen af en sådan opgave er omfattet af artikel 28 C.

6. De medlemsstater, der opfylder højere kriterier for militær kapacitet, og som har indgået mere bindende forpligtelser på dette område med henblik på mere krævende opgaver, etablerer et permanent struktureret samarbejde inden for rammerne af Unionen. Dette samarbejde er omfattet af artikel 28 E. Det berører ikke bestemmelserne i artikel 28 B.

7. Hvis en medlemsstat udsættes for et væbnet angreb på sit område, skal de øvrige medlemsstater i overensstemmelse med artikel 51 i De Forenede Nationers pagt yde den pågældende medlemsstat al den hjælp og bistand, der ligger inden for deres formåen. Dette berører ikke den særlige karakter af visse medlemsstaters sikkerheds- og forsvarspolitik.

Forpligtelserne og samarbejdet på dette område skal være i overensstemmelse med de forpligtelser, der er indgået inden for Den Nordatlantiske Traktats Organisation, som for de stater, der er medlemmer heraf, fortsat er grundlaget for deres kollektive forsvar og organet for dets iværksættelse.«

50) Følgende nye artikel 28 B-28 E indsættes:

»*Artikel 28 B*

1. De opgaver, der er omhandlet i artikel 28 A, stk. 1, i forbindelse med hvilke Unionen kan anvende civile og militære midler, omfatter fælles aktioner på nedrustningsområdet, humanitære opgaver og redningsopgaver, rådgivnings- og bistandsopgaver på det militære område, konfliktforebyggende og fredsbevarende opgaver og kampstyrkers opgaver i forbindelse med krisestyring, herunder fredsskabelse og postkonfliktstabiliseringsoperationer. Alle disse opgaver kan bidrage til bekæmpelse af terrorisme, herunder gennem den støtte, som ydes tredjelande til bekæmpelse af terrorisme på deres område.

2. Rådet vedtager afgørelser om de opgaver, der er omhandlet i stk. 1, idet det fastlægger deres mål og rækkevidde samt de overordnede betingelser for deres gennemførelse. Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik forestår under Rådets myndighed og i nær permanent kontakt med Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité samordningen af opgavernes civile og militære aspekter.

*Artikel 28 C*

1. Rådet kan i medfør af de afgørelser, det vedtager i henhold til artikel 28 B, overdrage gennemførelsen af en opgave til en gruppe af medlemsstater, der ønsker det og råder over den fornødne kapacitet til at udføre en sådan opgave. Disse medlemsstater aftaler indbyrdes sammen med Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerheds-politik, hvorledes opgaven skal forvaltes.

2. De medlemsstater, der deltager i gennemførelsen af opgaven, aflægger regelmæssigt situationsrapport til Rådet på eget initiativ eller på anmodning af en anden medlemsstat. De deltagende medlemsstater forelægger øjeblikkeligt sagen for Rådet, såfremt gennemførelsen af opgaven får væsentlige følger eller nødvendiggør en ændring af målet, rækkevidden eller betingelserne for opgaven, jf. de afgørelser, der er nævnt i stk. 1. I sådanne tilfælde vedtager Rådet de nødvendige afgørelser.

*Artikel 28 D*

1. Det Europæiske Forsvarsagentur, der er nævnt i artikel 28 A, stk. 3, og placeret under Rådets myndighed, har til opgave:

a) at bidrage til fastlæggelse af målene for medlemsstaternes militære kapacitet og vurdere, om de kapacitetstilsagn, som medlemsstaterne har givet, overholdes

b) at fremme harmonisering af de operationelle behov samt vedtagelse af effektive og indbyrdes forenelige procedurer i forbindelse med materielanskaffelser

c) at foreslå multilaterale projekter med henblik på at opfylde målene for militær kapacitet og sikre koordineringen af de programmer, der gennemføres af medlemsstaterne, og forvaltningen af specifikke samarbejdsprogrammer

d) at støtte forskningen i forsvarsteknologi samt koordinere og planlægge fælles forsknings-aktiviteter og undersøgelser af tekniske løsninger, der imødekommer de fremtidige operationelle behov

e) at bidrage til at identificere og eventuelt gennemføre alle nyttige foranstaltninger med henblik på at styrke forsvarssektorens industrielle og teknologiske basis og øge effektiviteten af de militære udgifter.

2. Det Europæiske Forsvarsagentur er åbent for alle medlemsstater, der ønsker at deltage. Rådet vedtager med kvalificeret flertal en afgørelse, der fastlægger statutten, hjemstedet og de nærmere bestemmelser for agenturets drift. Denne afgørelse tager hensyn til omfanget af den faktiske deltagelse i agenturets aktiviteter. Inden for agenturet oprettes der specifikke grupper, der omfatter de medlemsstater, som gennemfører fælles projekter. Agenturet udfører efter behov sine opgaver i samråd med Kommissionen.

*Artikel 28 E*

1. De medlemsstater, der ønsker at deltage i et permanent struktureret samarbejde, jf. artikel 28 A, stk. 6, og som opfylder kriterierne og tiltræder forpligtelserne med hensyn til militær kapacitet i protokollen om permanent struktureret samarbejde, underretter Rådet og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik.

2. Senest tre måneder efter den i stk. 1 nævnte underretning vedtager Rådet en afgørelse om etablering af et permanent struktureret samarbejde med en liste over de deltagende medlemsstater. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal efter høring af den højtstående repræsentant.

3. Enhver medlemsstat, der på et senere tidspunkt ønsker at deltage i det permanente strukturerede samarbejde, underretter Rådet og den højtstående repræsentant.

Rådet vedtager en afgørelse, der bekræfter deltagelsen af den pågældende medlemsstat, der overholder kriterierne og tiltræder forpligtelserne i artikel 1 og 2 i protokollen om permanent struktureret samarbejde. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal efter høring af den højtstående repræsentant. Kun de medlemmer af Rådet, der repræsenterer de deltagende medlemsstater, deltager i afstemningen.

Kvalificeret flertal defineres som angivet i artikel 205, stk. 3, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

4. Hvis en deltagende medlemsstat ikke længere opfylder kriterierne eller ikke længere er i stand til at overholde forpligtelserne i artikel 1 og 2 i protokollen om permanent struktureret samarbejde, kan Rådet vedtage en afgørelse om suspension af den pågældende medlemsstats deltagelse.

Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal. Kun de medlemmer af Rådet, der repræsenterer de deltagende medlemsstater, bortset fra den pågældende medlemsstat, deltager i afstemningen.

Kvalificeret flertal defineres som angivet i artikel 205, stk. 3, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

5. Hvis en deltagende medlemsstat ønsker at forlade det permanente strukturerede samarbejde, underretter den Rådet om sin beslutning, og Rådet tager til efterretning, at den pågældende medlemsstats deltagelse ophører.

6. Rådets afgørelser og henstillinger inden for rammerne af det permanente strukturerede samarbejde, bortset fra dem, der er nævnt i stk. 2-5, vedtages med enstemmighed. Med henblik på nærværende stykke tæller i forbindelse med enstemmighed kun de deltagende medlemsstaters repræsentanters stemmer.«

51) Artikel 29-39 i afsnit VI om retligt samarbejde i kriminalsager og politisamarbejde erstattes af bestemmelserne i tredje del, afsnit IV, kapitel 1, 4 og 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Som angivet nedenfor i artikel 2, nr. 64), 67) og 68) i nærværende traktat erstattes artikel 29 af artikel 61 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, artikel 30 erstattes af artikel 69 F og 69 G i nævnte traktat, artikel 31 erstattes af artikel 69 A, 69 B og 69 D i nævnte traktat, artikel 32 erstattes af artikel 69 H i nævnte traktat, og artikel 33 erstattes af artikel 61 D i nævnte traktat. Afsnittets overskrift udgår, og dets nummer bliver nummeret på afsnittet om afsluttende bestemmelser.

52) Artikel 40-40 B i afsnit VI og artikel 43-45 i afsnit VII om forstærket samarbejde erstattes af artikel 10 i overensstemmelse med nr. 22) ovenfor, og afsnit VII ophæves.

53) Artikel 41-42 ophæves.

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

54) Afsnit VIII om afsluttende bestemmelser omnummereres til afsnit VI; dette afsnit samt artikel 48, 49 og 53 ændres som angivet i henholdsvis nr. 56), 57) og 61) nedenfor. Artikel 47 erstattes af artikel 25b, som angivet ovenfor i nr. 45), og artikel 46 og 50 ophæves.

55) Følgende nye artikel 46 A indsættes:

»*Artikel 46 A*

Unionen har status som juridisk person.«

56) Artikel 48 affattes således:

»*Artikel 48*

1. Traktaterne kan ændres efter en almindelig revisionsprocedure. De kan ligeledes ændres efter forenklede revisionsprocedurer.

*Den almindelige revisionsprocedure*

2. Enhver medlemsstats regering, Europa-Parlamentet eller Kommissionen kan forelægge Rådet forslag til revision af traktaterne. Disse forslag kan blandt andet tage sigte på at udvide eller indskrænke de beføjelser, der er tildelt Unionen i traktaterne. Disse forslag fremsendes af Rådet til Det Europæiske Råd og meddeles de nationale parlamenter.

3. Hvis Det Europæiske Råd efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen med simpelt flertal vedtager en afgørelse om at behandle de foreslåede ændringer, indkalder formanden for Det Europæiske Råd et konvent sammensat af repræsentanter for de nationale parlamenter, medlemsstaternes stats- og regeringschefer, Europa-Parlamentet og Kommissionen. Den Europæiske Centralbank skal også høres, hvis det drejer sig om institutionelle ændringer på det monetære område. Konventet behandler forslagene til revision og vedtager ved konsensus en anbefaling til en konference mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer som nævnt i stk. 4.

Det Europæiske Råd kan med simpelt flertal og efter Europa-Parlamentets godkendelse beslutte ikke at indkalde et konvent, hvis ændringernes omfang ikke berettiger hertil. I så fald fastlægger Det Europæiske Råd mandatet til en konference mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer.

4. En konference mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer indkaldes af formanden for Rådet for efter fælles overenskomst at fastlægge de ændringer, der skal foretages i traktaterne.

Ændringerne træder i kraft efter at være blevet ratificeret af alle medlemsstaterne i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

5. Hvis fire femtedele af medlemsstaterne to år efter undertegnelsen af en traktat om ændring af traktaterne har ratificeret denne, og en eller flere medlemsstater er stødt på vanskeligheder i forbindelse med ratifikationen, tager Det Europæiske Råd spørgsmålet op.

*De forenklede revisionsprocedurer*

6. Enhver medlemsstats regering, Europa-Parlamentet eller Kommissionen kan forelægge Det Europæiske Råd forslag til revision af alle eller en del af bestemmelserne i tredje del af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde vedrørende Unionens interne politikker og foranstaltninger.

Det Europæiske Råd kan vedtage en afgørelse om ændring af alle eller en del af bestemmelserne i tredje del af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Det Europæiske Råd træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen samt Den Europæiske Centralbank i tilfælde af institutionelle ændringer på det monetære område. En sådan afgørelse træder først i kraft, når medlemsstaterne har godkendt den i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Den afgørelse, der er nævnt i andet afsnit, kan ikke udvide de kompetencer, der er tildelt Unionen i traktaterne.

7. Når Rådet i henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde eller afsnit V i nærværende traktat træffer afgørelse med enstemmighed på et bestemt område eller i et bestemt tilfælde, kan Det Europæiske Råd vedtage en afgørelse, der gør det muligt for Rådet at træffe afgørelse med kvalificeret flertal på dette område eller i dette tilfælde. Dette afsnit gælder ikke for afgørelser, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet.

Når lovgivningsmæssige retsakter i henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal vedtages af Rådet efter en særlig lovgivningsprocedure, kan Det Europæiske Råd vedtage en afgørelse, der gør det muligt at vedtage sådanne retsakter efter den almindelige lovgivningsprocedure.

Ethvert initiativ, som Det Europæiske Råd tager på grundlag af første eller andet afsnit, fremsendes til de nationale parlamenter. Hvis et nationalt parlament gør indsigelse inden for en frist på seks måneder efter denne fremsendelse, vedtages den i første eller andet afsnit nævnte afgørelse ikke. Hvis der ikke gøres indsigelse, kan Det Europæiske Råd vedtage den pågældende afgørelse.

I forbindelse med vedtagelsen af de afgørelser, der er nævnt i første og andet afsnit, træffer Det Europæiske Råd afgørelse med enstemmighed, når Europa-Parlamentet har givet sin godkendelse med et flertal af sine medlemmer.«

57) I artikel 49, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) I første punktum erstattes ordene »overholder principperne i artikel 6, stk. 1, kan ansøge« af »respekterer værdierne i artikel 1a og forpligter sig til at fremme dem, kan ansøge«.

b) I andet punktum erstattes ordene »Den retter sin ansøgning til Rådet, som træffer afgørelse med enstemmighed« af »Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter underrettes om denne ansøgning. Den ansøgende stat retter sin ansøgning til Rådet, som træffer afgørelse med enstemmighed«; ordene »samstemmende udtalelse« erstattes af »godkendelse«, og ordene »absolut flertal« erstattes af »et flertal«.

c) Følgende nye punktum tilføjes til sidst i stykket: »De kriterier for medlemskab, som Det Europæiske Råd er nået til enighed om, skal tages i betragtning.«

58) Følgende nye artikel 49 A indsættes:

»*Artikel 49 A*

1. Enhver medlemsstat kan i overensstemmelse med sine forfatningsmæssige bestemmelser beslutte at udtræde af Unionen.

2. Hvis en medlemsstat beslutter at udtræde, meddeler den det til Det Europæiske Råd. På baggrund af Det Europæiske Råds retningslinjer forhandler og indgår Unionen en aftale med den pågældende stat om de nærmere bestemmelser for statens udtræden under hensyn til rammen for dens fremtidige forbindelser med Unionen. Denne aftale forhandles i overensstemmelse med artikel 188 N, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Den indgås på Unionens vegne af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal efter Europa-Parlamentets godkendelse.

3. Traktaterne ophører med at finde anvendelse på den pågældende medlemsstat på datoen for udtrædelsesaftalens ikrafttrædelse eller, hvis en sådan aftale ikke foreligger, to år efter meddelelsen i stk. 2, medmindre Det Europæiske Råd efter aftale med den pågældende medlemsstat med enstemmighed beslutter at forlænge denne frist.

4. Ved anvendelsen af stk. 2 og 3 deltager det medlem af Det Europæiske Råd og Rådet, der repræsenterer den udtrædende medlemsstat, ikke i Det Europæiske Råds eller Rådets drøftelser eller afgørelser vedrørende denne stat.

Kvalificeret flertal defineres som angivet i artikel 205, stk. 3, litra b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

5. Hvis en stat, der er udtrådt af Unionen, på ny anmoder om medlemskab, behandles dens anmodning efter proceduren i artikel 49.«

59) Følgende artikel 49 B indsættes:

»*Artikel 49 B*

Protokollerne og bilagene til traktaterne udgør en integrerende del af disse.«

60) Følgende artikel 49 C indsættes:

»*Artikel 49 C*

1. Traktaterne gælder for Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Irland, Den Hellenske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

2. Traktaternes territoriale anvendelsesområde er præciseret i artikel 311a i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.«

61) I artikel 53 foretages følgende ændringer:

a) Første stykke nummereres som stk. 1, listen over sprogene suppleres med de sprog, der er nævnt i stk. 2 i den nuværende artikel 53 i traktaten om Den Europæiske Union, og stk. 2 udgår.

b) Følgende nye stk. 2 tilføjes:

»2. Denne traktat kan også oversættes til ethvert andet sprog som fastlagt af medlemsstaterne blandt de sprog, der i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige orden har officiel status på hele eller en del af deres område. En bekræftet genpart af sådanne oversættelser tilvejebringes af de pågældende medlemsstater og deponeres i Rådets arkiver.«